

“TARRAGONINES”

6

Elena Regidor Calduch

Va néixer a Tarragona l'any 40. La seva trajectòria va començar amb la creació de l'Associació de Veïns de Parc Riu Clar el 1981, associació que encara existeix i de la qual és presidenta des de l'inici.

Un any més tard, el 1982, va formar part de l'equip fundador de la Federació d'Associacions de Veïns. En un primer moment va desenvolupar les tasques de secretària i després, de presidenta. El 2007 va deixar el càrrec de presidenta i, fins a l'actualitat, continua com a membre actiu de la Federació.

El 1988 neix la CONFACV (Confederació d'Associacions de Veïns de Catalunya) sota l'impuls d'una sèrie de federacions d'associacions de veïns –Badalona, el Baix Llobregat, Barcelona, l'Hospitalet, Lleida, Manresa i Tarragona–, entitat que serveix per donar suport a projectes de les associacions de veïns. La seva tasca a la CONFACV va ser de secretària durant els primers quatre anys de l'entitat, i després va passar a ser la representant d'aquesta Confederació a la província de Tarragona.

El 1990, dins l'AV de Parc Riu Clar, es crea el col·lectiu de dones, del qual és presidenta des que es va crear. Aquest col·lectiu, des del seu inici, ha estat

organitzant diferents activitats adreçades a les dones, com manualitats, teatre, reflexoteràpia, gimnàstica, costura... El 16 de desembre de 2010, juntament amb l'acte de presentació del llibre *Construint la ciutat democràtica*, la CONFAVC va fer un homenatge a una quinzena de dirigents veïnals que van liderar les lluites emblemàtiques des de diferents associacions de veïns, entre els quals va ser nomenada per Tarragona. En aquest acte els van agrair la contribució a l'enfortiment del moviment veïnal a Catalunya, i la seva aportació a l'associació de veïns del seu barri.

La tasca veïnal

És un orgull per a ella pertànyer a aquest grup de persones, veïns i veïnes, que van estar i estan al peu del canó de centenars d'associacions de veïns i que van entregar el seu temps i inclús les seves vides per vertebrar barris més justos socialment.

Persones que s'hi van deixar la pell per treure els barris perifèrics de l'asfalt i el barraquisme i del menyspreu institucional d'aleshores, que els menystenia com a ciutadans. Persones que van creure que amb les lluites col·lectives podien fer canviar la realitat. El temps ha estat testimoni que així ha estat.

El gran repte ara seria aconseguir que els veïns i les veïnes dels nostres barris, de les nostres associacions, s'adonessin del fet que el seu gra de sorra a la lluita col·lectiva va ser imprescindible. Que sense la seva lluita, el seu esforç i la seva abnegació, mai s'haurien aconseguit més llibertats individuals i més equitat social.

